

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN-HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 92

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, MAY 11, 1965

ŠTEV. LXIII — VOL. LXIII

Kitajski prostovoljci že v Juž. Vietnamu!

Poveljnik vladnega bataljona je sporočil, da se je ta ponovno v okolici Sajgona udaril z gverilskimi oddelki, v katerih so bili "kitajsko govoreči" borci.

SAJGON, J. Viet. — V zadnjih tednih so se ponovno slišali glasovi, da so v gverilskih enotah "kitajsko govoreči" oficirji in navadni borci. Do večeraj še ni bilo nobenih uradnih poročil o tem. Zdaj je poveljnik nekega vladnega armadnega bataljona, ki je bil v zadnjih dneh ponovno v bojih z rdečimi, sporočil, da so bili "kitajsko govoreči" gverilci v enotah, s katerimi se je njegov bataljon spopadel.

Peiping je pred časom izjavil, da bo poslal rdečim v Južni Vietnam pomoč, kakor hitro bodo ti zaprosili za njo. Obveščevalni viri ameriških in vietnamskih sil v Sajgonu ne vedo nič o tem, da bi vodstvo rdečih zaprosilo za kako pomoč Kitajce, dobili pa so ponovno vesti o tem, da so "kitajsko govoreči" oficirji in vojakji" v gverilskih oddelkih. Za sedaj njihovo število ne more biti veliko, ima morda bolj značaj moralne kot dejanske podpore, nihče pa ne more reči, ali bo pri tem ostalo ali bodo začeli v Južni Vietnam pridati kitajski "prostovoljci" v velikem številu. Voja bo v takem slučaju spremenila svoj značaj in se utegne razširiti preko sedanjega obsega.

Ameriška in južnovietnamska letala med tem še vedno napadajo vojaške cilje in prometne naprave v Severnem Vietnamu. Ti napadi se vrše podnevi in ponoči, da rdeči nimajo veliko možnosti škodo popraviti. Predsednik japonske vlade Sato je izjavil v Tokiu, da mu je Henry Cabot Lodge dal zagotovilo, da Amerikanci ne bodo bombardirali Hanoja in njegovega prioblašča Hajfong, kjer je večji del industrije in drugih gospodarsko in vojaško pomembnih naprav v Severnem Vietnamu. V Tokiu se boje, da bi ameriški letalski napadi na ti središči potegnili v vojno Kitajce. V Washingtonu Satove izjave ne potrjujejo in ne zanikajo.

Omejitev železniškega prometa od Peipinga v Kanton

HONG KONG. — Oblasti v rdeči Kitajski so koncem preteklega tedna uvedle omejitev civilnega prometa na progi Peiping-Kanton. Potnikom so priporočile naj uporabljajo za čas omejitev letala. Omejitve so začele določene do 20. maja.

Tu preudarjajo, da je vzrok omejitvam civilnega prometa nemara premikanje kitajskega vojaštvo proti jugu, bližje mejam Vietnama. Po tej progii morajo potovati tudi vojni material, ki bi ga po železnici hotela poslati v Severni Vietnam Sovjetija.

Novi grobovi

Leopold Grajzar
V N.E. Community Hospital v Madisonu, O., je umrl 78 let star Leopold Grajzar s 1237 E. 169 St., doma v Smledniku na Gorenjskem, ki je bil zadnje leto in pol v Shady Acres Nursing Home. Žena Mary, roj. Osela, je umrla lani v januarju. Pokojnik je zapustil sina Leona, hčeri Mary Gruden in Anno Krapenc, 4 vnuke in 2 vnukinji ter enega brata (v starem kraju). V Ameriko je prišel leta 1909 in je bil do upokojitve pred 17 leti zaposlen 40 let pri New York Central železnici v delavnicah v Collinwoodu. Bil je član Društva V boj št. 53 SNPJ in Blejsko jezero št. 27 SDZ. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.45 v cerkvi sv. Jeroma ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Cecilia Yurkovich

V nedeljo je nenadno umrla na svojem domu na 5407 Stanard Avenue 52 let stara Cecilia Yurkovich, roj. Javor v Copper City, Mich., žena Franka, mati Franka Jr., sestra Frances Karl, Marion Javor, Jean Herbst, Johna Javorja, Stephanie Mrosz in Molly Piiranan. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62 St. v četrtek ob 9.15 na Kalvarijo.

Johnsonu delajo težave "liberalni" demokrati

WASHINGTON, D.C. — V času predsedniških volitev in prve tedne po njih je izgledalo, da bo imel predsednik Johnson težave s konservativnimi demokrati in republikanci, v zadnjih mesecih se je položaj v tem pogledu spremenil. Predsednik ima večje težave z "liberalnimi" demokrati.

Liberalni demokrati so zahtevali dopolnilo v zakonu za civilne pravice, ki naj bi prepovedal vsako volivno davščino tudi pri državnih in krajevnih volitvah, kot je to določeno za zvezne volitve. Še večje težave ima predsednik z liberalnimi demokrati v zunanji politiki. Ti so edini glasovali proti novim finančnim sredstvom za vojno v Vietnamu in to zelo glasno kritizirali. Oglasili so se tudi proti naglemu in določnemu predsednikovemu nastopu v Dominikanski republiki.

Obvezna vojaška služba ludi po l. 1967

Posebna komisija je predložila njeno ohranitev z nekaterimi spremembami sedanjih določil.

WASHINGTON, D.C. — Republikanski kandidat Goldwater je lani tekmo volivne kampanje postavil zahtevo po črtanju vojaške službe. Johnson se je takrat izmazel iz zadrege z izjavo, da bo imenoval posebno komisijo, ki naj strokovno in nepristransko ogleda to stvar in mu tekmo 12 mesecev poroča. Komisija je delo končala in prišla do zaključka, naj obvezna vojaška služba ostane tudi po l. 1967, vendar pa jo je treba prilagoditi sedanjim razmeram.

Zadnji zakon o obvezni vojaški službi je bil izglasovan še pod Trumanom v l. 1951, potem je bil vsaka 4 leta podaljšan. Tekom let se je pa nabralo dosti stvari, ki zahteva noveliranje sedanjega zakona. Novi zakon naj poskrbi, da bodo morali iti v vojaško službo tudi mlajši letniki, dalje bo sistem izjem in odlaganj spremenjen, plače bodo povišane itd. Poročilo trdi dalje, da bo morala naša narodna obramba še zmeraj sloneti na moštvi 2.6 milijona. Le tako bo mogoče zagotoviti začetne rezervne kadre tudi za slučaj vojnih zapletljajev.

Johnson se še ni odločil, kdaj bo na podlagi poročila dal sestaviti nov zakon in ga poslati v Kongres.

Francozi bodo kupili kanadski uran

OTTAWA, Can. — Predsednik vlade Pearson je potrdil, da se bodo skoro začela uradna pogajanja s Francijo o nakupu uranove rude v Kanadi. V tekui prihodnjih 50 let naj bi Francija kupila 50,000 ton uranove rude v skupni vrednosti 700 milijonov dolarjev. Francoska vlada se že dalj časa razgovarja o dobavi te rude z Denison Miles Ltd., ki ima velika ležišča uranove rude na področju Elliot Lake.

Zanimanje za kanadski uran kažejo tudi nekatere druge evropske države, zato se je znova začelo iskanje uranovih ležišč, ki je običajno, ko je Amerika končala svoje nakupe uranovih rud v Kanadi.

Iz slov. naselbin

GOWANDA, N.Y. — Tu je preteklo soboto umrla Agnes Palcic, roj. Bradecka v Rovtahu nad Logatcem. Zapustila je moža Ernesta, brata Antona, sestre Lucijo Kovovsek, Katarino Kenk (vse tri v Evropi), Antonio Trepal in Johanno Tercek (v Clevelandu), otroke Antona, Phillipa, Edith Drobic (Clev.), Agnes Kren (Buffalo, N.Y.), Louisa, Franka, Theodorja, Ernesta in Roberta. Pogreb bo danes ob enajstih dopoldne z mašo v cerkvi sv. Jožefa v Gowandi.

Bliss hoče nov program za republikansko stranko

WASHINGTON, D.C. — Novi glavni ravnatelj republikanske stranke Bliss je že začel s reformami v republikanski stranki. Hoče stranko reorganizirati in postaviti na nov temelj. Temelja mu pa še manjka, zato je postavil poseben odbor, ki naj najprvo študira vprašanja o delitvi dela in pristojnosti javnih urav, federalne, državnih, okrajnih, mestnih in občinskih.

Republikanska stranka se je dosedaj lovila semtertja. Pri vsakih volitvah je v svoji volivni platformi zagovarjala nekaj drugega. Bliss hoče to prakso in tradicijo presekati.

Na čelo odbora je postavil bivšega ohajskega kongresnika Tafta, sina znanega pokojnega ohajskega senatorja. Postavil ga je najbrž z namenom, da Taftovo ime ostane v javnosti. Drugače se ne bi moglo zgoditi, da bi senator Mundt postal samo podnačelnik komisije. Komisija bo začela delati 17. maja in se bo njeno delo vleklo nekaj mesecev.

Dijaška prešernost prešla zopet v divjanje

GALVESTON, Tex. — V soboto, 1. maja, se je zbralo na tulkajšnjem morskem obrežju in naselju ob njem okoli 30,000 študentov in študentk, ki so iz same mladostne prešernosti in objestnosti podivjali. Začeli so motiti javni red in mir, delati škodo na avtomobilih, popivati in na plažah trgati kopalne obleke z deklet.

Policija, ki je zbrala ojačanja iz sosednjih naselij, je preko 400 mladih divjakov aretirala.

Nič boljše ni bilo v Daytona Beachu v Floridi. Tam so oblasti prijele kar 543 mladih razgrajčev.

VRATA K POMIRITVI V SANTO DOMINGU ODPRTA

Na pritisk Združenih držav je včeraj odstopil gen. Wessin, pod katerega vodstvom je bil leta 1963 pognan iz dežele izvoljeni predsednik Juan Bosch in kateri se je postavil po robu upor, ki je hotel 24. aprila vrniti na oblast pregnanega Boscha. Trdijo, da je z njegovim odstopom dana možnost za sporazum z uporniki.

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Združene države so včeraj okrepile svoje vojaške oddelke v Dominikanski republiki. V Santo Domingo so pripeljale težke havbice in tanke ter jih naperile proti postojankam, ki jih drže v novem delu mesta uporniki. Istočasno so skušale pripraviti tudi pot k sporazumu. Tako je na ameriški pritisk odstopil s svojega položaja v dominikanskih oboroženih silah gen. Elias Wessin, ki je v začetku upora poslal nad upornike letala in tanke ter upor skoro strl. Gen. Wessin je bil poveljnik središča, kjer so se vežbale vse oborožene sile dežele. Njegov odstop je zahteval začasni predsednik uporniške "ustavne vlade" Francisco Camazano Deno.

Gen. Wessin je odstopil po sestanku s poslanikom ZDA Ben-nettom in gen. B. Palmerjem, poveljnikom 21,000 marinov in padalskih čet, ki so jih Združene države izkrcale v Santo Domingo. Pristal je na odstop s svojega mesta v oboroženih silah, odklonil pa je zahtevo uporniške vlade, da naj zapusti deželo. Ameriški poseg v spor naj bi preprečil prelivanje krvi, do katerega bi utegnili priti, ko je civilno-vojaška junta pod vodstvom gen. Imberta zahtevala predajo upornikov in grozila v nasprotnem slučaju z vojaškim napadom na del mesta, ki je v oblasti upornikov.

Komisija za pomiritev imenovana

WASHINGTON, D.C. — Ministrski svet Organizacije ameriških držav je včeraj tu izglasoval s 14:3 resolucijo Kostarike, ki daje petčlanski komisiji OAD pooblastilo za obnovu miru in normalnih razmer v Dominikanski republiki. Združene države bi rade izročile to nalogo posebnemu odboru treh, v katerem naj bi bili bivši predsednik Venezuele Betancourt, bivši guv. Portorika Muniz Marin in bivši predsednik Kostarike Figueres. Za ta predlog ni bilo mogoče v OAD dobiti potrebne dvotretjinske večine.

Mehika je predložila resolucijo, ki zahteva takojšen umik ameriških čet iz Dominikanske republike. Resolucija je bila zavrnjena s 15:5 glasovom. V pet-

članskem odboru, ki je dobil nalogo, da napravi red v Santo Domingu, so zastopniki Argentine, Brazilije, Kolumbije, Gvatemale in Paname.

NATO V LONDONU

LONDON, Vel. Brit. — Danes se tu začnejo posveti zunanjih ministrov NATO. Združene države zastopa državni podtajnik George Ball, ker je Rusk nujno zadržan v Washingtonu. Ball se je sestal s turškim zunanjim ministrom Hasanom E-sat Isikom in z grškim zunanjim ministrom Stavrosom Kostopouloum ter jima nujno svetoval, naj se Grčija in Turčija pobotata o Cipru. V Atenah se je v preteklem tednu razgovarjal predsednik ciprske republike nadškof Makarios z grško vlado. Skupna izjava na koncu posvetov je poudarila zahtevo po popolni neodvisnosti Cipra.

Napovedujejo, da bo francoski zunanji minister De Merville zavzel v pogledu NATO podobno stališče, kot ga je De Gaullov zastopnik pretekli teden na posvetih SEATO. De Gaulle, trdijo, je v svojem prizadevanju za obnovu "veličine Francije" in omejitve anglosaksonskega vpliva v Evropi pripravljen slabiti NATO do neučinkovitosti. Govore celo, da utegne odpovedati gostoljubje glavnemu vojaškemu poveljstvu NATO in njegovemu političnemu vodstvu v okolici Pariza.

Srbska pravoslavna občina znova molila v svoji cerkvi

CLEVELAND, O. — Preteklo nedeljo so se zopet odprla po več kot letu dni vrata nove srbske pravoslavne cerkve na Ridgewood Drive v Parmi. Na to slovesnost so prišli srbski pravnoslavni verniki od vseh krajev, tudi iz Pennsylvanije. Nabralo se jih je nad 1,000, tako da niso mogli vsi najti prostora v cerkvi.

Razpoloženje med verniki je bilo odlično, nadaljevalo se je potem tudi na banketu v čast materinskemu dnevu. Na proslavi ni padel noben očiitek. Morda to pomeni začetek poskusov za spravo, ki bi jo gotovo toplo pozdravila vsa emigracija iz Jugoslavije brez ozira na versko pripadnost.

Spremenjeno ime

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo je bilo najprej znano pod imenom tajništvo za zunanje zadeve.

Iz Clevelanda in okolice

Seja—

Klub slov. upokojencev na Holmes Ave. ima jutri ob dveh popoldne sejo v Slov. domu na Holmes Ave.

Zveza učitelstva in staršev pri Mariji Vnebovzvi ima v četrtek, 13. maja, ob 7.30 zvečer sejo v navadnih prostorih.

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima jutri, v sredo, ob 7.30 sejo v navadnih prostorih. Po seji bo zabava.

Pozdrav iz domovine—

Z obiska v Sloveniji pošiljajo svojim domačim ter prijateljem na Maple Heights sestre Mrs. Betty Kosak, Mrs. Frančiška Legan in Mrs. Tončka Kastelic pozdrave.

Peiping dolži Sovjetijo nasilja nad demonstranti

CLEVELAND, O. — Poročevalec torontskega dnevnika "Globe and Mail" Charles Taylor poroča iz Peipinga, da je prineslo tamkajšnje časopisje dolge članke z vrsto fotografij o nasilju sovjetske policije in vojaštva proti Vietnamcem, ki so 3. aprila organizirali demonstracije proti Združenim državam v Leningradu. Te demonstracije so bile nekako en mesec kasneje od onih v Moskvi, kjer sta policija in vojaštvo prvič odločno nastopila proti protiameriškim demonstrantom.

V Leningradu je moralo policiji podobno kot v Moskvi priti na pomoč vojaštvo. To je z odločnim nastopom demonstrante naglo ukrotilo. Prijelo je 82 vietnamskih študentov. Pri demonstracijah je bilo sedem Vietnamcev ranjenih, od tega trije težje.

— Guam je največji od Marijanskih otokov.

Zadnje vesti

SAJGON, J. Viet. — Danes zgodaj zjutraj so gverilci Viet Kong zasedli pokrajinsko glavno mesto Song Be, 52 milj severno od Sajgona. V boju je padlo 5 ameriških vojakov, 11 pa je bilo ranjenih. V mestu z okoli 15,000 prebivalci sta običajno okoli dva bataljona vladnih čet. Rdeči so imeli mesto 7 ur skoraj pod popolnim nadzorom, predno so jih vladne čete, ki so prihitele na pomoč, s pomočjo močnih letalskih napadov pregnale. — Rdeči so napadli s celim polkom. To naj bi bil eden najhujših napadov v celih petih letih vojne v Juž. Vietnamu.

WASHINGTON, D.C. — Franklin D. Roosevelt je bil imenovan za načelnika petčlanske komisije za "Enake možnosti" pri zaposlitvi, ustanovljene z lanskim zakonom o civilnih pravicah. Kakor hitro bo od senata potrjen na novo mesto, bo odstopil kot namestnik trgovinskega tajnika.

CLEVELAND, O. — Guvernerji Ohia, New Yorka in Michigana so včeraj tu razpravljali o očiščenju Velikih jezer. Prišli so do zaključka, naj bi sredstva za to dala zvezna vlada, odgovornost za izvajanje programa in njegov vodstvo pa naj bi bilo izročeno državam ob bregovih Velikih jezer. — Razgovore o tem bodo nadaljevali na novem posvetu v Detroitu 15. junija.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno in hladnejše.
Najvišja temperatura 65.

6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 92 Tues., May 11, 1965

Kitajska, Rusija in Vietnam

Ko je bil kitajski ministrski predsednik Ču-En-laj v Alžirju, je skušal pregovoriti Ben Bello, naj se postavi na kitajsko stališče v vietnamski krizi, in ne morda na moskovsko. Ben Bella ga je vprašal, kako to, da se Moskva in Peiping ne moreta sporazumeti na skupno stališče, saj bi to zelo olajšalo zunanjo politiko vseh tistih držav, ki simpatizirajo s komunisti. Ču-En-laj je dal sledeči značilen odgovor:

"S Sovjetsko zvezo ima Kitajska slabe skušnje vsaj v zunanji politiki. To smo doživeli v korejski vojni. Moskva je v njej sodelovala samo z dobavami, ne pa z vojniki. Pa vendar je pritisnila na nas, da smo pristali na kompromisno premirje, ki je prepustilo južno Korejo ameriškemu imperijalizmu. To se pravi: Moskva je prodala naše žrtve in uspehe v Koreji ameriškemu kapitalizmu, da si po tej poti zagotovi svoje koristi. Nočemo, da se to zopet ponovi v Vietnamu; zato nočemo, da se Moskva meša v vietnamske posle brez našega odločujočega sodelovanja."

Izjava je jasna in dosledna, v njeno utemeljenost bi pa človek dvomil, ako pomisli, kaj želi kitajski komunizem doseči v jugovzhodni Aziji. Tega ni težko odkriti, saj ga Peiping neprestano ponavlja: ameriški vpliv mora z vsaj ameriško vojno močjo izgniti iz Azije. Na tem prostoru mora imeti odločilno besedo samo Kitajska in nihče drugi, torej tudi Kremlj ne sme imeti besede.

Razume se, da Moskva ne more biti s tem zadovoljna. Hoče imeti v južni Aziji svoj vpliv, naj bo to kitajskim komunizem prav ali ne. To zahteva ruski narodni interes. Sovjetska Rusija dobro ve, kako škali Kitajska na Sibirijo. Ve, da bo Sibirija postajala zmeraj bolj sporno ozemlje med njo in Kitajsko. Da zmanjša kitajski pritisk na Sibirijo, je treba, da Kremlj lahko pritiska vsaj do neke mere na Kitajsko od juga. Zato se je Kremlj tako trudil, da pridobi Indonezijo na svojo stran. Imel je pri tem ravno tako malo sreče kot naša diplomacija. Zato se Kremlj toliko trudi, da bi bil v čim tesnejši zvezi z Indijo, in se v tem pogledu ne ustraši nobene žrtve. Kitajce seveda vse to jezi, ker vidijo v tem dokaz, da je Rusija uganila njihove namere v južni Aziji. Od tod taka jeza kitajskih komunistov na ruske tovariše.

Pri vsem tem nastane za Rusijo prav neroden položaj. V jugovzhodni Aziji imajo Kitajski nasprotno interese tudi Amerika, Anglija in ostale velike države. Še celo Francija bi jih morala videti, ako se ne bi tako zagrizla v boj proti "Anglosaksoncem". Rusija se torej nahaja v svoji zunanji politiki do Azije na isti liniji kot kapitalistične države. To Kitajska spretno izrablja in slika Moskvo kot jentico kapitalističnih interesov v južni Aziji.

Vietnam postaja radi tega dvakrat važen za kitajske komuniste. Na eni strani naj jim služi kot odskočna deska za širjenje vpliva v južni Aziji, na drugi strani pa naj jim nudi priliko, da iztisnejo iz Azije ruski vpliv. Rusija se pa noče podati v kitajsko igr, trdovratno brani svoje interese in se ne ozira na kitajske želje.

Tako pomeni vietnamska državljanska vojna področje za dvojni bojevanje: na eni strani med Ameriko in Kitajsko in na drugi strani med Kitajsko in Sovjetsko Rusijo. Za Kitajsko je boj z Moskvijo važnejši kot z Ameriko, akoravno se na zunaj vidi drugače. Boj proti ruskemu vplivu v južni Aziji je za Peiping važnejši kot trenutna usoda južnega Vietnama. Zanj je pa tudi jasno, da bo boj proti ruskemu vplivu trajal dalj časa kot boj za bodočnost južnega Vietnama. Zato skuša državljansko vojno v Vietnamu podrediti boju z Moskvijo o "vplivni sferi" v Aziji, kot pravijo diplomatje. Prepričan je, da bo vojno v Vietnamu tako ali tako počasi dobil, kdaj in kako bo pa ruske komuniste izrinil iz južne Azije, tega pa še ne ve.

Rekli smo že parkrat, da je boj za Vietnam tudi živčna vojna. Kdor bo imel močnejše živce, bo zmagal. Tudi v luči tega spoznanja so Kitajci samozavestni. So prepričani, da Amerika nima še daleč toliko smisla za potrežljivost in vztrajnost kot Kitajska. Skušajo drobiti ameriško potrežljivost na bojnih poljih in v propagandi. Amerikanci še zmeraj niso našli pravega načina, kako se je treba bojevati z vietnamskimi partizani. Kitajci nisljo, da ga tudi nikoli ne bodo našli, kajti sajgonska armada ni v nobenem pogledu kos partizanski okretnosti, pogumu in veri v končno zmago. Kitajci tudi z uspehom denuncirajo "dvoiličnost" ruskih komunistov v očeh komunističnega sveta in levičarskih sopotnikov. Zato so prepričani, da bodo počasi zmagali tako proti Ameriki kot proti Rusiji, najprvo proti Washingtonu, potem proti Moskvi.

Mislimo, da je v takem njihovem gledanju razlog, zakaj tako trdovratno odbijajo vsako misel na čim prejšnji sporazum o Vietnamu. Čisto drugače bi se seveda obnašali, ako bi našli pot, kako razbiti "interesno skupnost" Moskve, Washingtona in Londona glede jugovzhodne Azije.

Angleška vlada je skušala poslati svojega bivšega zunanjega ministra v Peiping, da skuša ustvariti podlago za sporazum o Vietnamu. Peiping je načrt odbil že v kali. Ako bi pa London namignil, da se hoče postaviti v boju med Moskvijo in Peipingom na kitajsko stran, bi pa bila muzika čisto drugačna. Ni izključeno, da bi se kitajski komunisti pobotali celo z Ameriko, ako bi Amerika začela nastopati proti Moskvi in zagovarjati kitajsko politiko. Sporazum bi bil seveda le začasnega značaja. Sicer pa komunisti tako ne poznajo kaj drugega. Zanje so vsi sporazumi s "kapitalisti" samo tako dolgo obvezni, dokler služijo njihovim interesom. Ako tega ni, gledajo, da jih čim preje prelomijo.

Če opazujemo s tega vidika razvoj državljanske vojne v Vietnamu, nam bo marsikaj razumljivejše. Varovati se pa moramo pri tem pred preveliko oceno vojne sreče na frontah. Ta se menja kot se menja v vsaki vojni, navadni in državljanski. Pomembno bo postalo valovanje na frontah šele takrat, kadar bo začelo vplivati na ameriško vztrajnost in odpornost. Takega vpliva pa zaenkrat ne bi mogli opaziti, akoravno je v ameriški javnosti dosti zagovornikov "hitrega sporazuma", ki se odlikujejo bolj po svoji kričavosti kot po svoji številnosti.

BESEDA IZ NARODA

NOVICE OD SV. VIDA

Cleveland, O. — MATERINSKA NEDELJA. — Mnogo lepih slovenskih navad smo rojaki prinesli s seboj iz svoje domovine. To in ono smo v novih okoliščinah opustili, nekatere pa so ostale žive med nami do današnjega dne. Slovenske šole so tiste ustanove, ki poleg družin v prvi vrsti skrbje za to, da se vse lepo in dobro, kar smo vzeli s seboj v svet, ohrani čim dalje med nami. Tudi zaradi tega so vredne, da jih moralno in gmotno podpiramo vsi, t. j. poleg staršev, ki imajo otroke v njih, tudi vsi drugi.

Obe clevelandski slovenski šoli sta preteklo nedeljo na posebnem lep način obhajali materinski dan, t. j. praznik mater, kakor smo ga obhajali nekoč doma. Učitelstvo obeh slovenskih šol, vidovske in one od M. Vnebovzete, je dobro pripravilo vse, da je bila naša letošnja clevelandška slovenska proslava materine ljubezni zares spoštljiva ter v veliko veselje vsem našim materam kakor tudi drugim; mladini sami in njenim vzgojiteljem pa v čast! Pretekla nedelja je bil vroč in soparen dan, toda to ni motilo tistih, ki res spoštujejo svoje matere — še žive ali pa že rajne —, da se ne bi udeležili ene ali druge izmed naših plovov, namenjenih materam. Pretekli petek smo z velikim veseljem brali Otroški kotiček v Ameriški Domovini. Bil je poln srčkanih pisemc otrok Slovenske šole, ki so nas vabili na njihovo nedeljsko materinsko proslavo. Iz vsega srca smo pa tudi hvaležni Kotičkovemu stričku za poučne besede, ki jih je s tem v zvezi povedal naši mladini. Tale prekrasen nauk jim je dal:

"Prvo in najbolj važno ob materinskem dnevu je, da za svoje matere molite. Lepa so darila in lepe so karte, toda vedno mislite predvsem na to, da je vsaka mati božji dar, Bog ji je dal ta sveti poklic, da se v njegovi toploti rode otroci, da raste in nekoč stopijo v življenje. Mnogo skrbi je v tem svetem poklicu, zato je prvo in največje — molite za svoje matere!" — Utrujmo tega duha vsi v naši mladini!

Mislil pa, da ne bi vse svoje dolžnosti opravil, če ne bi v tej zvezi posebej še opozoril na globoke misli, ki nam jih je v Ameriški Domovini od 7. t. m. napisal k letošnjemu materinskemu dnevu pisatelj Karel Mauser. Jasno nam je povedal, v čem tiči naša današnja življenjska problematika. "Pravo bistvo materinskega dneva je v počastitvi materinstva kot takega, počastitev odlike, ki jo je Bog usadil v vsako ženo. Materinstvo kot bistvo ženske se v naši moderni dobi čedalje bolj poriva v ozadje," tako je zapisal. Obenem nas je pozval, naj materinski dan "napolnimo s svetostjo in resnostjo, ki mu pripada". Konkretno pa nam je tole naročil: "Če bomo znali od-

klanjati vse, kar ženskost in materinstvo žali, bomo prav obhajali materinski dan. Če bomo znali na avtobusu, v trgovini, v uradu dati prednost ženski, ne zato, ker je lepa in simpatična, temveč zato, ker vidimo v njej tudi svojo mater, ker želimo, da bi nekdaj tako storil moji materi, tedaj bomo ujeli pravi smisel materinskega dne. Če bomo znali odklanjati reklamo, ki ženskost žali, in odklanjati predmete, ki nam jih z ogabno reklamo ponujajo, tedaj bo to velika stopnica, na katero bomo stopili v boju za pravo pojmovanje materinstva in ženskosti!"

PRISPEVEK V IDOVSKESOLSKE MLADINE. — Kakor vsa druga leta, tako je tudi letos kmalu po začetku šolskega leta vidovska šolska mladina prodajala po svojem okolišu — marsikdo so ji tudi domači odrasli pri tem pomagali — čokolado. Kakor beremo v farnem oznanilu od pretekle nedelje, je odločila ves čisti dohodek od te prodaje podariti v šolski knjižnični sklad. Čeprav je šolska knjižnica pri vsaki šoli eden izmed njenih bistvenih učnih pripomočkov, naša vidovska župnijska osnovna šola še nima svoje lastne knjižnice ter mora zato naša mladina hoditi izposojati si knjige v javne knjižnice. Da se temu odpomore, se je vidovski sestrski učiteljski zbor odločil, da z župnikom dovoljenjem začne zbirati v poseben šolski knjižnični sklad, ki naj končno prinese naši župnijski šoli lastno dobro opremljeno šolsko knjižnico. Želja velike večine staršev, katerih otroci obiskujejo šolo — naj bo to vnovič povedano — je, naj bi nova šolska knjižnica vsebovala tudi vse tiste slovenske knjige, ki vsebujejo gradivo o domovini njihovih staršev. Sicer teh knjig ni na pretek na razpolago, so pa. Z nekaj dobre volje jih bo mogoče zbrati ter tako posredovati vidovski šolski mladini.

Čisti dobiček od letošnje vidovske učenceve čokoladne prodaje je znašal \$2,580 in je bil vključen v vidovski šolski knjižnični sklad.

NOVA MAŠA REV. FRANCIS R. STERKA. — V naših vidovskih novicah od 24. svečana t. l. je bilo nekaj malega napisano o nekdanjem odličnem vidovskem orlovskem in drugem župnijskem organizacijskem delavcu rajnkem Jožefu Šterku, komur v časten spomin za njegove velike cerkvene zasluge je bila letos meseca svečana z njegovim imenom poimenovana nova župnijska dvorana župnije sv. Jožefa na St. Clair aveniji, E. 144. cesta. Njegov sin Francis R. Stark bo v soboto, 22. t. m., ob 9. dopoldne v katedrali sv. Janeza posvečen v duhovnika.

NOVI ODBOR DNIJ. — Preteklo nedeljo si je vidovsko Društvo Najsvetejšega Imena Jezusovega, ki šteje nad 500 udeležencev, ki so se zbrali v dvorani sv. Janeza, da bi proslavili razpad takratne Jugoslavije in se zahvaljevali Fuehrerju za vzklili: Heil Hitler!

Iz Zagreba naprej peš do Maribora. Mariborske ječe, kasarne so bile vse do dvorišnih plotov že natrpane z zavednimi Slovenci vseh slojev. Nemški gestapovci so jih noč in dan lovili in zapirali, mnogo mojih znancev nisem več našel. Po mariborskih ulicah pa so nemški v slovenski komunisti skupno proslavljali razpad takratne Jugoslavije in se zahvaljevali Fuehrerju za vzklili: Heil Hitler!

lilo za novo poslovno leto sledeči odbor: Frank L. Grdina, predsednik; John Milakovich, angl. podpredsednik; Jože Odar, sloven. podpredsednik; Clarence Tomšick, zapisnikar (angl.); France Sever, ml. zapisnikar (slov.); Edward Arhar, korejski sponzor; Joseph Hocevar, pomočnik korespondentnega tajnika; in Tone Oblak, blagajnik. Mimo navedenih so bili izvoljeni še drugi na ostala mesta v odboru.

Duhovni voditelj DNIJ je ostal še naprej župnik g. msgr. Alojzij B. Baznik. K njegovi 30-letnici mašniške službe, katero je obhajal prejšnji teden, mu je na nedeljskem sestanku v imenu odbora kot tudi vseh udov izrekel prisrčno voščilo in čestitko g. John Skrabec.

SKLAD ŠKOFIJSKE DOBRODELNOSTI. — Med nami ga ni, ki ni bil že kdaj v življenju deležen te ali one tuje pomoči in podpore. Med tistimi, ki smo po zadnji vojski prišli v to deželo, nas je zelo zelo veliko, ki smo mogli priti v to deželo velike svobode samo s pomočjo dobrotnikov, ki nas niso prav nič poznali. Zgolj krščanska dolžnost in ljubezen do bližnjega, ki nas vse veže, je bila, ki jih je pripeljala do tega, da so nekoč pomagali nam, svojim popolnim neznancem. Ta dolžnost veže danes in vedno nas, da naj radi pomagamo pomoči potrebnim. Od 16. do 30. t. m. bodo pobirali po naši župnijski škofijski župnijski darove za Sklad škofijske dobrodelnosti. Ne pozabimo, prosim, tokrat svoje velike dolžnosti!

Nekaj misli ob 20-letnici

Cleveland, O. — Zadnji udarec najbolj boli in ob bolečini zadnjega udarca ne mislimo več na tiste, ki smo jih že preboleli. Takšni so otroci in nič boljši nismo odrasli.

Ko ob 20-letnici zbiramo koščke spominov, mislimo predvsem na zadnjo bolečino, samo zadnji udarec nas še skeli, premišljeno in namerno pa hočemo pozabiti, da je v zadnji vojski slovenski narod bil na mučeniškem razpulu cela štiri leta.

Letos 6. aprila je poteklo 24 let, ko so po slovenskem narodu začeli padati prvi smrtni udarci, s severa smrtno nevarni, z juga milejši, po končnih namenih pa nič manj nevarni. Slovenci nikoli ne smemo pozabiti, da bi slovenski narod tistim prvim udarcem trajno podlegel, če naših narodnih sovražnikov ne bi strle zunanje sile.

Imel sem edinstveno priliko, da sem na lastne oči videl in aktivno sodoživljal začetek in konec vojske. Začetek vojske me je 6. aprila 1941 zatekel na Hrvaškem blizu Srbije. Bil sem mobiliziran vojak. Tisti dan se je dnevno povelje glasilo: Nemci napadli Jugoslavijo s severa in iz Bolgarije! Še tisto noč so nas obkolili hrvaški ustaši in nam odvzeli orožje. Potem sem se peš prebijal skozi Hrvaško proti Sloveniji. Hrvaška mesta in posebno glavno mesto Zagreb so z razbrzdanim veseljem slavili "osvoboditev" in ustanovitve lastne hrvaške države. Zastave s kljukastim križem so kar zakrile hrvaške zastave. Povorke po ulicah so vzklile: Heil Hitler!

Iz Zagreba naprej peš do Maribora. Mariborske ječe, kasarne so bile vse do dvorišnih plotov že natrpane z zavednimi Slovenci vseh slojev. Nemški gestapovci so jih noč in dan lovili in zapirali, mnogo mojih znancev nisem več našel. Po mariborskih ulicah pa so nemški v slovenski komunisti skupno proslavljali razpad takratne Jugoslavije in se zahvaljevali Fuehrerju za vzklili: Heil Hitler!

Zadnje upanje je Ljubljana. Sedemdeset tisoč štajerskih Slovencev je že izgubilo dom in domovino. Julija 1941 se na črno

in večinoma peš prebijem iz Maribora v Ljubljano. Italijanski okupator, sam presenečen nad lahko zmago, še negotov in popustljiv, je presleplil čuječnost slovenske Ljubljane. Poskusi se prilagoditi trenutnemu položaju v posameznih slovenskih pokrajinah in z začasnimi rešitvami zmanjšati sovražni pritisk okupatorjev, so že takoj v začetku razbili enotni nastop slovenskega naroda proti našim zunanjim sovražnikom. Posledica pokrajinskih prilagajevanj v odnosih do naših zunanjih sovražnikov je potem dejansko onemogočila enotni nastop vseh Slovencev tudi proti našemu notranjemu sovražniku — komunizmu. Razočaran sem se po nekaj dnevih vrnil na štajersko in tam štiri leta sodoživljal vse strahote nemške okupacije.

Dne 7. maja 1945 sem zopet prekal Slovenijo. Iz Zidanega mosta - Celje - Trojane - Ljubljana - Kranj sem se z izbrano edinico vojakov prerival skozi partizanske zasede. In skoraj točno po 4 letih zopet na lastne oči videl konec vojske. Bilo je kot ob prerijskem požaru: Med vojsko nasprotujoče si skupine vojakov so se druga ob drugi prerivale proti edinemu rešilnemu izhodu. Šele v skupni smrti ni nevarnosti so ljudje pozabili na sovražnosti in nasprotja, so so jih ves čas vojske razdvajale. Domobranci, četniki, ustaši, ljotečevci, srbska straža itd. so si ob porazu složno delili vsaj majhen prostorček na rešilni cesti v preganstvo.

Naš tragični konec ni bil slučaj, bil je neizbežen.

Mislil, da je prav, da ob 20-letnici premišljujemo tudi o naših napakah, si jih odkrito priznamo in se skupno trudimo, da nas ne bodo več razdvajale. Slovenske bodočnosti ne moremo trajno vezati le na bližnjo preteklost in s trmastim ponosom vztrajati prav na pozicijah, ki niti v najbolj kritičnem času niso in ne bi mogle združiti vseh Slovencev. Bodoimo ponosni na svoje žrtve, spoštujemo jih, vsi so bili Slovenci in žrtve vseh je enaka. Vsi, ki smo pred 20 leti ostali živi in smo danes razkropljeni po vseh kontinentih sveta, si ne moremo domišljevati, da je kdo med nami bil boljši, močnejši in zmagal. Skrajni čas je, da spoznamo, da je usoda vseh Slovencev skupna in nedeljiva in se zato vsaj ob 20-letnici spomina naših žrtve vsak pri sebi naj potrudil, da bodo malenkostne razlike med nami odpadle. Nikdo nas bolj ne potrebuje kot mi drug drugega.

Jože Melaher

Dinarski bankovci za izdelovanje aeroplančkov?

Cleveland, O. — Včeraj nam je poslal naročnik izrekek iz ljubljanskega lista "Delo", s sestavkom Lentovega Lenča "Divizitis acuta" s prošnjo, naj ga objavimo, ker posebno lepo kaže, kako je dinar postal nič vreden papir. Lenč pravi, naj bi ta papir uporabljali za "izdelovanje aeroplančkov, ladij in podobnega..."

Sestavek je res poučen in vreden branja, prav posebno za tiste, ki nameravajo letos na obisk v Jugoslavijo, in za tiste, ki pošiljajo tja denar preko Titove narodne banke. Glasi se: DIVIZITIS ACUTA

Na medicino se spoznam približno toliko kot zajec na bobnem. Vem na primer samo to, da gripa razsaja navadno takrat, ko zmanjka v Ljubljani snega, v Kranjski gori ali v Planici pa ga je še dovolj za smučanje. Proti gripi pa je odlično sredstvo gorinjski zrak, zato je treba izkoristiti bolniški dopust za temeljito zdravljenje pod vrhovi planin. Da bo zdravljenje učinkovitejše — je treba vzeti s seboj smuči in jamčim vam, da se takšen bolnik pozdravi, še preden se vlak ustavi na cilju. Le škoda, da za takšen način zdravljenja gripe naši zdravniki sploh nimajo posluha!

Razne slabosti z glavobolom se pojavljajo med uslužbenci in uradnicami takrat, če je preveč dela v pisarni, ali pa med uslužbenci tistih podjetij, kjer delajo inventuro. Te slabosti in glavobole prizadeti zdravijo navadno ob večerih v kakšni kavarni vse tja do druge ure zjutraj. Izjema pri glavobolih so blagajniki in knjigovodje v tistih podjetjih, kjer najdejo kontrolni organi manjši ali večji primanjkljaj. Tem pozdravi glavobol javni tožilec.

Toda divizitis acuta?

To je nova bolezen, ki se je razpasla zadnje čase. Prve virusne nove bolezni smo opazili pred meseci v dveh večjih prodajalnah v Ljubljani. Takrat smo menili, da je inšpekcijsko-zdravstvena služba dovolj močna, da bo bolezen zatrla. Potrebno bi bilo samo nekaj učinkovitih injekcij. Žal pa temu ni bilo tako. Bolezen se je razpasla s takšno hitrostjo, kot se širi navadna azijska gripa. Značilno za to bolezen je, da se razširja samo po trgovski mreži. Ostali državljani so zanjo imuni.

"Bog i batina" sta v plačilnem sredstvu samo marka in dolar. Kar ne zmore marka, to dolar zagotovo doseže.

Vmesna pripomba: dinarske kovance dajte otrokom za fucanje — papirnat dinarje pa lahko s pridom uporabite za izdelovanje aeroplančkov, ladij in podobnega, saj jih tako več ne potrebujemo, če pa piše črno na belem v marsikateri izloži HLAJILNIK 74 dolarjev ali 296 mark. Kdor plača z devizami 50% popusta. (Računamo dolar po 1200 din, marko pa po 300 din).

Sesalec za prah dobite že za 40 dolarjev ali 160 mark. Sploh so tehnični predmeti v večini za dolarje ali marke. Dinarja sploh nihče več ne omenja, kot da ne bi bil naše uradno plačilno sredstvo.

Prav nič me ne bi čudilo, če bi branjevke na trgu začele prodajati po tem načinu:

"Solatka, solatka, poceni, poceni, za 50 centov ali 2 marki! Kupite, dokler traja zaloga!"

"Jajčka danes samo za 3 cente ali 9 penigov!"

Res, DIVIZITIS ACUTA je resnično nevarna bolezen in zelo nalezljiva!

"Princeska in pastirček"

Chicago, Ill. — Opažamo, kako se v svojih družbah in v razgovorih po raznih prireditvah dobro počutimo. Prijatelj poišče prijatelja in znanec znanca. Po tednih in celo po mesecih pehanja za vsakdanji kruh vsi potrebujemo veselja in sprostitve. To najdemo samo med svojimi rojaki. Marsikateri izmed nas je že vzklilnil: Najboljše se počutim in najbolj sem vesel, kadar Slovenci pridemo skupaj!

Priložnost prijetne družabnosti in prijateljskih srečanj bomo imeli zvečer 15. maja v veliki dvorani sv. Štefana. Ta večer naj si vsak pridrži za našo slovensko skupnost. Igra "Princeska in pastirček" bo vse obiskovalce najprej živahno pritegnila, ker so nekateri prizori polni smeha in komičnosti. Poveljnik in njegovi veterani nam bodo vsem zelo všeč in lahko jih bomo občudovali v njihovi "hrabrosti". Starši bomo videli na odru svoje otroke kot zajčke, medvede in žabice. Odrasli naši igralci in mladci se bodo tam kretali v starih plemiških nošah in po kratktrnih manirah. Dovolj bo paše za oči in nekaj bo ostalo tudi za srce.

Vsi Slovenci združimo se na tem večeru kot ena sama velika družina. In sredi te družine bomo imeli svoje srce — matere. Eni izmed njih, najbolj vredni spomina naše 20-letne težke poti, bomo poklonili in priznane šopek cvetja.

Pridite! Pravilčno igr "Princeska in pastirček" pripravlja g. Jože Rus pod okriljem Lige, ki je zbral odrasle, mlade in najmlajše. Igra je vredna, da jo vidimo! A.G.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Dvojezičnik

že nekaj časa sem opazoval majhnega fantiča v slovenski cerkvi. Mojo pozornost je pritegnil s svojim glasnim odgovorom na vprašanje. Videl sem ga, s kakšno lahkoto se je življal v novo bogoslužje pri sv. maši. Z navdušenjem poje, bere in odgovarja v slovenščini in živahno sodeluje z mašnikom. Slovensčina mu ne dela prav nikakih težav; kakor, da bi bil to edini jezik, ki ga zna.

Pa je naneslo, da sem imel priložnost opazovati ga tudi v drugi cerkvi, kjer je angleščina obredni jezik. Prav z isto lahkoto je zopet pel, molil in odgovarjal v angleščini. Videlo se je, da se prav tako domačega počuti v tujini kot domačega v slovenskem jeziku.

Radovednost me je premagala in sem ga oni dan ustavljal pred slovensko cerkvijo. Želel sem vedeti kaj več o njegovi dvojezičnosti. Dečko mi je z veseljem pripovedoval, da tako redko aktivno sodeluje v dveh župnijah: v slovenski pri Mariji Pomagaj in v župniji, kamor hodi v kat. šolo. Pri eni je mašni župnik, pri drugi član mladinskega pevskega zbora. Spove se enakolično v slovenski kot v angleščini. Povedal mi je tudi, da je šele 10 let star in da je v angleški šoli med prvimi.

Iz razgovora sem spoznal, da ga učenje in znanje slovenščine v njegovi vsakdanji šoli pravično ne ovira. Tudi ga nič ne moti, da se udeležuje v dvojezičnem okolju. Vse to ga celo veseli. Pri skupen otroški ponos mu je sijal iz oči in zvenel iz besed, češ "dva jezika znam, po angleško in slovensko lahko govorim." Dečko desetlet let, sin slovenskih staršev, rojen v Kanadi... Skoraj bi lahko rekli o njem, da je vzor in zgled starejšim in modrejšim...

Še o slovenščini

Razdeljevanje vabil, pojasnil in priporočil v obliki letakov pred slovensko cerkvijo je postal najbolj enostaven način obveščanja slovenske javnosti. Vse mogoče slovenske organizacije vabijo na svoje prireditve in opozarjajo na svoj obstoj s tem, da obiskovalcem slovenske cerkve delijo večje in manjše kose papirja. Kar je pri tem še zanimivo, je lepota slovenskega jezika na teh papirjih, ki jih je vsako leto manj.

Pred kratkim mi je prišel v roke prav tam pred cerkvijo letak, ki je brez naslova in podpisal obsegal 265 besed. Ponovno sem ga bral; ne zaradi vsebine, temveč zaradi slovenščine. Nisem mogel verjeti, da je mogoče na eni strani navadnega lista nakopiti toliko napak slovničnih in stilističnih značajev. Ne da bi hotel sedaj te napake naštevati, naj omenim, da sem nabral samo glede ločil — vejic, pik in dvopičij — 13 napak. Slovenščina na letaku je bila podobna tisti, ki so jo govorili staronasteljenci taktat, ko smo se pred 15 leti in več začeli naseljevati v Kanadi. Če starejši tako zanemarjamo slovenščino, kako naj zahtevamo od naših otrok, da bodo naš jezik bolj ljubili in z njim lepše ravnali, kot to delamo mi. Ko bomo letos pisali o 20-letnici našega bivanja v zunanjem svetu, bi bilo prav, da bi beležili tako pozitivne kot negativne postavke ob tem jubileju.

Hvaležno besedo priznanja

Dne 28. aprila letos je umrl v starosti 76 let dr. Thomas D. Cumberland. Zadnjih 6 let je preživel svoj zaslužni pokoj v občini Etobicoke. Prej je bil namreč dolga leta šef-zdravnik v bolnišnici za živčno bolne v New Torontu. Prav je, da tudi

slovenski časopis zapiše besedo priznanja temu možu, ki ni bil na zunan prav nič prijazen, a je bil po notranji dobroti zlata duša. Bil je velik prijatelj povojnih evropskih naseljencev. Zlasti visoko je cenil Slovence, Srbe in Hrvate; naseljenci iz Jugoslavije so v njem našli pravega zaščitnika. Njegova posebna naklonjenost do njih je izvirala iz dejstva, da se je v prvi svetovni vojni boril na solunski fronti proti avstrijski armadi za osvoboditev narodov Jugoslavije. Ko je pred šestimi leti stopil v pokoj, je bilo v njegovi bolnišnici tri četrtnje uslužbenec t. zv. novih Kanadčanov, ki so zapustili Evropo zaradi svojega protikomunističnega prepričanja in prišli v Kanado iskat svobode. In take je dr. T. D. Cumberland rad imel.

Naj mu dela njegove dobrote lajšajo srečanje z večnim Sodnikom.

UTRINEK

Ali ni človekovo življenje kakor pot, ki se bela in gladka iz cvetoče ravni vzpne vijugasto v breg, pada in se dviga čez holmiče, vodi po gladodejni senci in v vročem soncu, po trdem kamenju in mehki ilovici, po grebenih in med vrtoglavih globinami prepado? Sem in tja, gori in doli, na razpotja in kolovoz, na koze steze in odprte prehode travnatih dolin vodi. Po njej stopa človek, počiva in omahuje in utrujen išče prave smeri, da se ne izgubi. V najstrmejših klancih si zaželi cvetoče ravnine z gladko, belo cesto, ki pelje mimo vonjav njih in toplih domov, naravnost tja, kjer se zemlja in nebo stikata.

Misli romajo nazaj na prehojeno pot. Ustavljajo se ob znamenjih in mejnikih, na križpotjih in obrazih, ki so se na poti vtisnili v spomin. Prisluskujejo tajinstvenemu in jokoajočemu šepetu temnih gozdov in mehko jasni noči je kot balzam za utrujeno dušo. Deviška jutra, ki jim sonce še ni izpilo rose s travnatih bilk, vstajajo pred očmi kot velika spoznanja; kot privid iz onostranstva, zavita v belo tančico, čista in božanska.

Misli se ustavljajo. Vse lepša postaja trudapolna pot in svet se bo kopal v njegovi luči.

Otmur Mauser

Pri Sv. Gregoriju Velikem v Hamiltonu

HAMILTON, Ont. — Dan naših mater smo obhajali v nedeljo, 9. maja. Dopoldne ob 10.30 je bila maša s skupnim obhajilom za matere in otroke. Na ta dan je tudi skupina naših malih prešla prvo obhajilo.

Dopoldne ob treh smo se zbrali k ljubki akademiji v dvorani slovaške cerkve Vnebovetja. Tam je nad 60 otrok z deklamacijami, prizorčki in petjem v slovenskem jeziku, izrazilo ljubezen in hvaležnost svojim mamam.

Akademija je imela tri dele. V prvem delu so nastopali otroci iz Burlingtona pod vodstvom svojega učitelja g. Franka Jeraja, in želi obilo priznanja. V drugem delu so se postavili otroci iz Stony Creek-a, ki jih je izučila ga. Rozina Zorkova. Tretji del so predvedli otroci iz Hamiltona. Za nastop sta jih pripravila gđc. Darinka Zorko in Fr. Tomc. Med odmori je sijal na zape naš zbor, ki ga vežba in vodi g. Drago Ložar iz St. Catharines.

Za sklep so se otroci uvrstili na odr. Vsak je imel v roki cvet rdečega nageljna. Vsi so dvignili z levico nagelj, z desnico pa poslali materam v dvo-

rano poljub z vzklikom:

"En vroč poljub, en cvet s poljan, ti damo, mama, za tvoj dan!"

Nato so pohiteli v dvorano, pripeli materam cvet na prsi, in jim pritisnili poljub na lice. Zbor in ostalo občinstvo so medtem zapeli narodno pesem.

Nameravali smo prvotno, imeti materinsko proslavo materinskega dneva v veliki dvorani našega novega Doma, ki še ni izdelana znotraj, pa smo se premislili. Nismo še imeli policijskega pregleda in odobritve za zbiranje večjih množic v poslopju, zato smo najeli še zadnjikrat slovaško dvorano.

Spodnja, manjša dvorana, in kapela v Domu se bližata končni dovršitvi. Še par tednov je treba, da bo vse na mestu, tako za službo božjo kakor za družabne prireditve. Delali smo in še delamo zadnje mesece sami; nismo najemali nikogar. Šlo je bolj počasi, zato pa dosti ceneje.

Domenili smo se, da bi odprli dvorano in časno cerkev v soboto dne 22. maja. Nameravamo povabiti škofa, tisto soboto, da nam blagoslovijo prostore. Po blagoslovitvi bomo imeli domačo proslavo v dvorani. Ne bo to še veliko slovesno odpiranje, ker sta dve tretjini Doma še nedovršeni. Bo le bolj družinska proslava. Vendar se zdi, da bo zavzela precejšen obseg. Vsi, kar nas je slovenskega rodu v Hamiltonu in okolici, smo se zedinili v tem, da naj bo to prvo odpiranje pravi dokaz naše edinstva in bratstva. Gradbeni cerkveni odbor, podporno društvo "Bled" in podporno društvo sv. Jožefa za prekmurske Slovence bodo skupno vodili vse delo in izdali skupen program iz vabilo na udeležbo. Če bo vreme ugodno, pričakujemo gostov tudi od drugod. Bojimo se, da bi očarljivo lepa proslava dvorane ne bila premajhna za to priliko, čeprav ima prostora za 500 sedežev.

Bo pa gotovo ta domača praznik ganljiv in prirčen za vsako tukašnje slovensko srce. Izginil bo iz duše tisti pusti in žalostni občutek, da smo brezdomci, razkropljena čreda, brez vsake povezanosti med seboj. Večer v soboto dne 22. maja bo prva nagrada za vse, kar smo delali in žrtvovali zadnja tri leta. Igral nam bo odlični orkester G. Andaja Blumauerja iz Toronta. Nova doba začenja za Slovence v Hamiltonu.

Tisti večer 22. maja, ko bomo imeli prvič svojo streho nad glavo in kolena pod svojimi lastnimi mizami, nam mora vlti v srca novega poguma in navdušenja, da bomo še višje zavihali rokave, še krepkeje pljunili v dlani, še globlje segli v žepe, še tesneje strnili naše vrste, in pritegnili še tiste, ki so do sedaj gledali, dvomili, čakali in oklevali, da se nam pridružijo.

Polovico dela pri Domu je dovršenega, čaka še druga polovica. Nato se bo treba lotiti zidanja prave cerkve, župnišča in kasneje tudi šole. Kolesa zgodovine se vrtijo naprej, nihče več jih ne bo ustavil. Lepo slovensko središče raste v Hamiltonu, ki bo nosilo naše ime.

Kdaj bo izgotovljena veličastna gornja dvorana, s sobami za odrom in stanovanjem za duhovnika, je danes še težko reči. De-narja ni več; tudi tistega je že zmanjkalo, ki smo si ga izposodili. Koliko lepše in cenejše bi bilo, če bi mogli s kakšnim večjim darom ali vsaj brezobrestnim posojilom še letos končati vse z enim samim zagonom. Tedaj bi morda tam enkrat pred Božičem zatrobili v trobento pri Sv. Gregoriju, udarili na veliki zvon, razobesili zastave, povabili predstavnike svetnih in cerkvenih oblasti in odprli ves Dom, ne samo za slovensko, ampak tudi za kanadsko javnost. Mor-

da bi povabili tudi Kresovce z novimi sporedi na veliki oder, kjer bi se lahko razplesali do mile volje. Ali niso to lepe sanje? Zna biti, da pride kakšna nenadna pomoč od kjerkoli. Sanje so lepe in upanje, da se kdaj uresničijo, je močna gonilna sila za delo in žrtve.

Fr. L. T.

Slovo brez slovesa — pred 20 leti

VIRGIL, Ont. — Odhajali so! Mladi, polni življenja s smehom in upanjem na "zavezniških" kamijonih v spremstvu tankov po načelih Atlantske karte (samooodloča narodov) in v molku o največji sramoti dvajsetega stoletja — Jalti, na železniške postaje: Podrožica in Pliberk, od tam pa v slovenski Katyn na morišča!

Maj 1945! Konec strašne morije, konec druge svetovne vojne in konec — civilizacije. Pljunek na moralo in človeško dostojanstvo. Lov na človeške glave — tedaj bele in ne črne — sredi kulturne Evrope, modernega 20. stoletja. Slovanski protikomunistični borci padajo pod rafali strojnic, kakor divjačina po afriški džungli pred sto in več leti. Čas so porinili nazaj za par stoletij in zamenjali kontinente: Afriko za Evropo...

Nalovljeno čredo belih sužnjev so trpali na kamijone in vlake. In tisti, ki so se uprli umreti, so okusili "mekhobo" puškinih kopit... Vlaki so drveli brez postaj v rdečo klavnico...

Vetrinj! Eno izmed mnogih, neznanih. Tu ni bilo "sile" ne puškinih kopit po "upornih" glavah. Nasuli so nam opija, da stvarnost ne bi bila tako grenka... In prišel je tisti večer 30. maja 1945, ko smo se zbudili iz narkoze v prebridko, nepripravljen, neverjetno stvarnost: "Izdani smo..." In če bi padel sredi nas meteor z jasnega neba, bi nas našel bolj pripravljen, kakor usodni: "V Jugoslavijo jih vozijo..." Vsi pa, ki smo poznali komunistično partizanstvo, smo se jasno zavedali, da to pomeni smrt brez sodbe.

In potem smo se poslovili. Brez pozdrava, brez stiskanja rok, brez upanja, še vprašali se nismo: "Kje bodo naši grobovi..." Razpeti smo se v troj-kah. Delali načrte, kako bi prišli preko Drave, Karavank, štajerske v Dolenske gozdove... Skrivali smo se po koroških gozdovih, že pok suhega dračja nam je ubijal živce: "Lovili nas bodo..." Tisti pa, ki so šli preko Drave in Karavank, so izginili, še predno so dosegli Dolensko.

Tisti, ki so vse "vedeli", so dvignili glas: "To ni res, da jih vračajo! Pobegli so dezertjerji, izdajalci, komunisti... Prignati jih je treba nazaj, te dezertjerje..." V knjigi Vetrinjska tragedija je zapisano: "Odšlo je ta dan (31. maja 1945, Op. F. S.) okrog petsto vojakov vede in takorekoč prostovoljno v smrt." Mi pa si sami odgovorimo na vprašanje: "Zakaj toliko?"

Potem smo se vračali. Nekateri kmalu, drugi pozneje, tretji šele po dobrem letu dni. Se po eno razočaranje več...

"Kje ste bili?" me je vprašal uradnik registracijski pisarni slovenskega begunskega taborišča G. A. N., sam begunec.

"Domobranec sem bil, iz Vetrinje sem ušel zadnjo noč pred izdajo..."

Gospod uradnik mi je odgovoril: "Registrirati vas ne morem. Z Bogom!"

S činičnim "Hvala lepa!" sem brez pozdrava zaloputnil vrata prvič v življenju. Še vedno sem bil — dezertjer.

Ob dvajsetletnici si zopet o-svežimo spomin. Nič zato, če smo zopet "dezertjerji", se pravi

da hočemo svobodno živeti. Pred 20 leti smo si hoteli izsiliti smrt brez mučenja. V življenje nismo verjeli, še upati si nismo upali. Danes tega ni. Svobodni smo in v tej svobodi ne smemo pozabiti tistih, ki so bili z nami — mnogi bi lahko še bili — če ne bi bilo tistega usodnega maja pred 20 leti in z njim še tistega usodnega "če"...

Vsi, ki nam je usoda naklonila svobodo v Kanadi in ZDA, se bomo spomnili naših bratov, prijateljev, soborcev v dneh 12. in 13. junija t.l. s spominsko proslavo in taborom na Sloven-

L. Ambrožič:

Pred nastopom rdeče oblasti doma na varno v tujino

(Dalje)

Premišljeval sem, kaj bi napravil, da bi se to ustavilo. Naredili smo pritožbo in prosili, naj bi s tem prenehali, da bi imeli ljudje ponoči mir. Oddali smo na komando taborišča, a zdelo se nam je, da ni doseglo naslova. Nič ni bilo odgovora in direndaj se je nadaljeval. Spomnil sem se, da bi bilo dobro, da se jim prekine elektrika. Poiskal sem skritven prostor, kjer je bila položena električna žica in že podnevi vse pripravil.

Ko je bilo najbolj razgibano in največji ropot, sem jim napravil kratek stik ter se hitro vlegel nazaj na svoj prostor. Prižgali so sveče in nadaljevali. Čez dan je bila elektrika popravljena in zvečer zopet ples. Jaz sem imel že takoj zvečer pripravljeno — in zopet kratek stik. Zda se pa že zasumili in so prišli v našo dvorano ogledovat, kdo bi naj to napravil. A vse tiho je bilo. Kmalu so potihnili in odšli. Pa zopet so dali popraviti čez dan in zvečer zopet ples. Zda se je bilo že malo nevarno in sem si mislil, da bodo gotovo postavili kako stražo, pa sem jih pustil, da so malo dalje noreli. Že po polnoči sem jim pa zopet prekinil luč. Velika je bila nastala in slišale so se grožnje. Drugi dan je bilo nekaj zasliševanja. Ker pa mislim, da glavna komanda za te ponočne nastope ni vedela, ki bi jih najbrž prepovedala, če bi zanje vedela, je vse skupaj potihnilo in plesov ni bilo več. Zelo so pa nas Slovence zasovražile nekatere Rusinje. Pa ne samo mlade, tudi njihove mamicе so bile hude na nas. Najbrž je nekaj od naloženih miz padlo tudi v njihove želočede. Drobtine od bogatinove mize...

V naši sobi na podu je spal med drugimi tudi č. g. dr. Jaklič. V prostoru je bila tema, da se ponoči ni nič videlo, kam bi stopil. Pa je enega naših fantov ponoči nagnalo v stranišče. Ker je bilo zunaj nekoliko luči, mu je vid popolnoma vzelo. Ko je iskal svoj prostor, je stopil na glavo dr. Jakliču, seveda z boso nogo. Gospod mu je pa precej na glas povedal: Fant, kam drugam stopi, zdaj stojiš na moji glavi. Stopil je bilo, pa smo se vendar morali smejeti, ko nas je to prebudilo, ker se je gospod tako resno zavezal za svojo glavo. Ko je fant prilezel na svojo posteljo, sem šele videl, da je to naš. Bil sem tiho.

Ne vem, kje je staknil Pikec dve podrti, v dva štuka narejeni postelji. Vlegel se je v gornjo nadstropje ene, ker spodnja je bila nekaj pokvarjena. Drugo posteljo, pa mislim, je oddal svojim sestram. Ker je bil komendant vse barake, se je šikalo, da je spal malo bolj na vzvišenem prostoru. Znan je pa bil Pikec, da se ni preveč smilil sam sebi in je marsikaj prenesel brez godrnjanja. Pa se je zgodilo, da se mu je ponoči vdr-la postelja. Gornje nadstropje

ski pristavi v Genevi, Ohio (ca. 40 milj od Clevelanda). Tam ob spominski kapelici v senci gozda — kakor v Vetrinju — pa boš našel že morda pozabljenega prijatelja, soborca, morda celo sebe, da spadaš tudi Ti — kjer koli si že — v našo družbo in naš borčevsko organizacijo ZDSPB TABOR. (Tabor je glasilu borcev.) Da boš zopet za 20-letnico "doma" pri svojih...

Slovenci, Slovenke! Zlasti pa Vetrinjski brodolomci. Ne pozabite si rezervirati čas za 12. - 13. junija za spominsko proslavo, ki mora biti naše priznanje in spoštovanje pomorjenim, njihovim morilcem pa opomin, da naši mrtvi junaki še živijo, čeravno so njihova trupla že davno strohnela. Slava njihovemu spominu!

Florijan Slak

po sobah vitamine v tabletah. Nič hudega, kajne, a obhoditi je pa bilo dnevno kar dosti.

(Dalje sledi)

Zelo poceni kupil

"Poglej no, kako lep radio sem kupil. In tako poceni — samo 10 dolarjev na mesec."

"Ampak, koliko časa boš moral plačevati?"

"Oh, to sem pa pozabil vprašati."

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

I. D. & O. D. Grinder

SCREW MACHINE OPERATOR
MILLING MACHINE
ASSEMBLER

Paid Vacation & Holidays

Profit Sharing & Bonus

INDUSTRIAL MACHINE CO.
1432 East 47th St.

(95)

Zenske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko za hišno delo, enkrat na teden, stalno. Kličite 464-0812.

(93)

MALI OGLASI

Naprodaj

Enodružinska hiša, 6 sob, 2 garaži, na E. 147 St. in Lake Shore Blvd. Kličite KE 1-9067.

(96)

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214.

(x)

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša, 5-4, dve garaži, na E. 161 St. in Waterloo. Po zelo ugodni ceni. Prodaja lastnik. Kličite IV 1-8153.

(93)

Išče stanovanje

Iščem 2 sobi in kuhinjo v okolici sv. Vida. Kličite 361-4270 po 6. uri pop.

—(94)

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša s zidano garažo, po zelo ugodni ceni, v bližini sv. Vida. Se lahko takoj vselite. Kličite EN 1-3622.

—(93)

Pozor

Ako mislite kupiti ali prodati posestvo, kličite vašega slovenskega prodajalca, Laurich Realty, 19805 Mohican Ave. 481-1313.

(x)

V najem

Oddamo 4-sobno stanovanje in stranišče. Najemnina \$32. Prednost imajo starejši ljudje ali upokojenci. Vprašajte na 1244 E. 61 St.

—(94)

Naprodaj

Blizu St. Clair na E. 70 St., je naprodaj dvodružinska hiša. 6-6 sob, na vogalu, potrebuje malo dekoriranja, nova Cyclone ograja, 10% naplacija. Kličite AC 6-8649.

(96)

Stanovanje iščeta

Dve odrasli, mirni osebi iščeta 4-sobno stanovanje s kopalnico in porčem v fari sv. Vida. Ponudbe sporočite na Ameriško Domovino, telefon HE 1-0628.

—(11,14 maj)

ZULICH INSURANCE AGENCY

18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

Hiša naprodaj

Hiša je naprodaj na 830 E. 237 St. Kličite RE 1-5057 po 4. uri pop.

(94)

H. RIDER HAGGARD:

Jutranja zvezda

In neki žar je izhajal iz nje, žar njenega življenja na tem mestu smrti. Šla je mimo Tue in pokleknila ob oltarju in odmev njenega gibanja je zamrl. Tui se je sami zdelo, da se je iz slednjega groba na levi in desni dvignil Ka tiste, ki je bila tamkaj pokopana, ter da se je približal, da pazi in prisluškuje. Ni jih mogla videti, ni jih mogla slišati, a je vendar vedela, da so tamkaj, in jih je mogla prešteti — bilo jih je vseh dvaintrideset — ker je v njej sami nastajala njih podoba, vsaka različna od druge, toda vse bele, pričakujoče, slovesne.

Tedaj je Tui slišala, da mrmra Asti skrivne rotitve, ki jih ni mogla razumeti. Na tem mestu in v tej tihoi so zvenele grozotno in strašno, in ko jim je prislunila, jo je spočetka obhajala groza. Klečeč je pripognila glavo skoraj do tal in je pošiljala Amenu prošnje, naj bi jo usmiljeno uslišal in ustregel hrepenenju njenega srca. Molila je in molila, dok-

ler ni opešala in se utrudila, dočim je Asti vedno krepkeje izgovarjala svoje rotitve. A odgovora ni bilo, nobeno božanstvo se ni prikazalo, nobenega glasu ni bilo slišati. Slednjič je Asti vstala, stopila k njej in ji zašepetala v uho: "Pojdiva, preden se čuječi duhovi, ki sva jim zmotili mir, ujezijo nad nama. Bog je zaprl svoja ušesa."

Tui se je oprla ob Asto in vstala, toda tedaj se je, sama ni vedela zakaj, njen strah povečal in poglobil. Za hip je stala, nato pa je zopet padla na kolena, zakaj tamkaj na daljnem koncu velike grobnice, blizu vrat, skozi katera sta bili vstopili, se je prikazal v temi svetel soj. Počasi se je oblikoval in dobival postavo žene, opravljene z obleko egipčanske kraljice in z žezlom v roki. Svetla prikazen se jima je bližala tako, da sta videli njeno obličje. Tui obratoma ni poznala, vendar pa se ji je zdelo, da je podoben njenemu, toda Asti ga je poznala in se je pred prikaznijo zgrudila na tla.

Sedaj je postava stala pred njima, svetla reč v globoki temi, in ljubeč, tih glas je spregovoril: "Pozdravljena, kraljica Egipta!" je rekel. "Pozdra-

vljena, Neter-Tua, Amenova hči! Ali se bojiš gledati duha, ki te je rodil, ti, ki si se drznila klicati očeta bogov, da izpolni tvojo prošnjo?"

"Bojim se," je odgovorila Tui, trepetajoč po vsem telesu.

"In ti, vedeževalka Asti, ali se tudi ti bojiš, ki si hila ravnokar dovolj drzna, da si klicala Amen-Raju: 'Pridi z visokega neba in odgovarjaj!'"

"Tako je, o kraljica Ahura," je mrmrala Asti.

"Zena," je nadaljeval glas, "tvoj greh je velik in velik je tudi greh kraljevskega bitja ob tvoji strani. Če bi bil Amen vaju uslišal, kako bi bili vedne stali pred njegovim veličastjem, ko sta se spričo moje prikazni, ki sem bila nekoč umrljiva kakor vedne, prestrašeni zgrudili na tla? Obema vama pravim, da bi bili tamkaj, kjer klečita, umrli, če bi bil Bog vstal, kakor sta v svoji brezbožnosti želeli. A on, ki vse ve, je usmiljen in je poslal mene, kot resnico, da živita in učkata jutrišnjega solnca."

"Naj nama Amen odpusti," je prosila Tui zasopla, "moj greh je bil, o mati, zakaj jaz sem ukazala Asti in ona je ubogala. Jaz sem kriva in ne ona, zakaj mučijo me dvomi in strah zame in za nekoga drugega. Prihodnost bi hotela vedeti."

"Zakaj bi, o kraljica Tui, hotela poznati prihodnost? Če peklo zija pod tvojimi nogami, zakaj bi hotela gledati njega muke? Če te pričakuje nebo, zakaj bi hotela gledati nekoga špranje njega zlatih vrat, preden je čas? Bodočnost je smrtnikom skrita, zakaj če bi mogli odgrniti nje zagrnjalo, bi jih uničila s svojimi strahotami. Če bi vse gorje življenja in smrti ležalo pred človeškimi očmi, kdo bi si upal živeti in kdo bi si, ah, upal umreti?"

"Tedaj me čaka gorje, o žena, ki si mi bila mati?"

"Saj ne more biti drugače. Svetloba in tema tvorita dan, radost in bridkost tvorita življenje. Človeško bitje si, bodi zadovoljna."

"Pa sem tudi božjega rodu, o Ahura, če so vse povesti resnične."

"Tedaj plačaj svoje božanstvo s solzami in bodi zadovoljna. Sreča je delež bitij, bogovi pa se dvigajo na krilih trpljenja. Kako bi moglo zlato, ki ni poznalo ognja, biti čisto?"

"Ničesar mi nočeš povedati," je tožila Tui, "in vendar ne prosim zase. Lepa sem."

Amenova hči sem in sijajna je moja dedščina, in vendar ti pravim, tebi, ki prebivaš v Osirisu in si nekoč sedela na prestolu, ki je danes moj, da bi se odrekla vsej tej krasoti, če bi gotovo vedela, da ne bom živela brez ljubezni, da me ne bodo dali v last človeku, ki ga sovražim, da bo mož, ki ga ne sovražim, in me nazval za svojo ženo. Velike nevarnosti mu pretijo in meni tudi. Amen je mogočen; on je lončar, ki oblikuje človeško glino; če sem njegov otrok, če njegov duh živi v meni — o, naj mi sedaj pomaga!"

"Naj ti tvoje lastno zaupanje pomaga. Ali niso Amenove besede, ki jih je govoril o tebi, zapisane? Premišljuj jih in ne izprašuj več. Ljubezen je puščica, ki nikoli ne zgreši svojega cilja; ljubezen je nesmrtni ogenj iz višav, ki ga veter in voda ne moreta pogasiti. Zato ljubi dalje. Ne boš zaman ljubila. Kraljica in hči, bodi zdrava in na svidenje!"

"Ne, ne, še eno besedo, nesmrtna! Zahvaljujem te, poslanka bogov, toda kadar te nesreče pridejo nadme in nad nekoga drugega, kadar se morje nevarnosti sklene nad najinima glavama, kadar bo sramota blizu in če bom sama in zapuščena, kam naj se tedaj obrnem za pomoč?"

"Tedaj boš imela nekoga v sebi, ki je dovolj mogočen, da ti pomore. Dan ti je bil ob rojstvu, o Amenova zvezda, in Asti ga zna priklicati. Stopi semkaj, Asti, naglo, zakaj jaz moram oditi in hočem še prej govoriti s teboj."

Asti se je splazila bližje in sijajna postava v kraljevskem oblaku se je sklonila nad njo, tako, da je soj oblival tudi njeno obličje. Sklonila se je nad njo in zdelo se je, da ji nekaj šepetne v uho. Nato je iztegnila roke proti Tui, kakor da jo blagoslovlja, in potem je vse izginilo.

Zopet sta stali obe ženski v Tuini sobi. Bledi in preplašeni

sta si zrlji v oči.

"Zgodilo se je, kakor si hotela, kraljica," je rekla Asti; "če ni prišel Amen, je poslal svojo poslanko, kraljevsko poslanko."

"Razloži mi to prikazen," je odgovorila Tui, "zakaj meni je duh vsekakor malo povedal."

"Ne, mnogo je povedal. Povedal je, da ljubezen dobi svoje plačilo in kaj bi hotela vedeti več?"

"Tedaj sem zadovoljna!" je vzklila Tui radostno.

"Ne bodi preveč zadovoljna kraljica, zakaj nočijo sva gresili obedve, ki sva se drznili

klicati Amena s prestola, in tudi greh ne uide kazni. Kri je cena za prerokbo."

"Čigava kri, Asti? Najina?"

"Ne, bolj bridko je, da krististih, ki so nam dragi. Nesreča prihaja v Egipt, kraljica."

"Ne boš me zapustila, kadar pride, Asti?"

"Ne mogla bi te, tudi če bi hotela. Usoda je naju združila do konca in ta je, mislim, še daleč. Jaz sem tvoja, kakor si ti nekoč bila moja, ko si ležala na mojih prsih, toda ne

prosi me več, da bi klicala Amena s prestola."

(Dalje prihodnjič)

Je druge posnemal

Znani nemški igralec Pallenberg, znan po svojih izvirnih domislicah, se v restavraciji pritožuje, da je zrezek trd in moč skuhan. Natakara ga zavrne: "Sem mislil, da ste bolj izvirni pa govorite isto, kar drugi."

Predelano z oljem

DALLAS, Tex. — Volovski kože pri strojenju za podplata posebej predelajo z oljem.

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

Po dogovoru s podjetjem "JUGOEXPORT" v Beogradu sedaj lahko naročimo za vas TELEVIZORJE (\$125 ali več), HLA-DILNIKE (\$108 ali več), RADIO-APARATE, ŠTEDILNIKE, ŠIVALNE STROJE, PRALNE STROJE, MOTOCIKLE, SKUTERJE, CEMENT in drugi gradbeni material, — vse, kar bi radi POKLONILI vašim sorodnikom in prijateljem v Jugoslaviji. BREZ CARINE, vse prvovrstni jugoslovanski izdelki, cena povečini franko železniška postaja prejemnika v Jugoslaviji, plačilo v U.S. dolarjih, preko

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

45 West 45th Street

NEW YORK, N. Y. 10036

Tel.: CI 5-7711

HITRA, ZANESLJIVA
POSTREŽBA

SEDAJ - V MAJU -

nas pokličite za brezplačen proračun in dogovor o PLESKANJU NA VAŠI HIŠI TEKOM POLETJA

TONY KRISTAVNIK

PAINTING & DECORATING

1171 E. 61 St.

HE 1-0965

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM

AMBULANČNA POSLUGA

POGREBI VSAKIH CEN

365 East 156th Street

KEnmore 1-9411

70 - LET - 70

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA

SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLISKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moske in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejšo vrsto certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in operacijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške podporne organizacije, potrdi še in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Illinois

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

PLASTIC MOLDERS

Injection and Compression
Small molded parts
Nite Work

AUTO POINT Co.

1801 W. Foster Ave.
An Equal Opportunity Employer

PLATING DEPT.

Degreasing and Plating work
No experience necessary

AUTO POINT Co.

1801 W. Foster Ave.
An Equal Opportunity Employer
(94)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER

To live in. Room and board. 6 days a week. Good salary. One adult.
Ref. req. Phone FI 4-2366. (94)

APARTMENTS FOR RENT

5 room, 2 bedrooms, living room, big dinette, kitchen and pantry. Front porch. 4741 North Bernard.
Ph. IR 8-7890.

SPACE FOR RENT

14x25 FT. ENGLISH BASEMENT
In 100 Unit building. Former use Beauty Salon and Tailor. 900 W. George, Corner of 2900 N. Mildred.
GR 7-4577. (93)

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MAINTENANCE MILLWRIGHT

Immediate openings for men with exp. knowledge and ability to perform maintenance and Millwright duties. Excellent employee benefits, include retirement profit sharing. Apply in person or call.

Standard T Chemical Co.

Subsidiary
MONTGOMERY WARD & CO.
2600 S. Federal St., Chicago 16
VI 2-7860 (92)

MACHINIST

TOOL ROOM

Experience.

AUTO POINT Co.

1801 W. Foster Ave.
An Equal Opportunity Employer

INTERNATIONAL HARVESTER CO.

Needs

TRUCK MECHANIC

specializing in electrical and engine rebuilding

Many benefits

Call Al Stahl — VI 7-7011
3333 Archer Ave.
An Equal Opportunity Employer (94)

FEMALE HELP

GIRLS - WOMEN ASSEMBLERS

NO EXPERIENCE NECESSARY

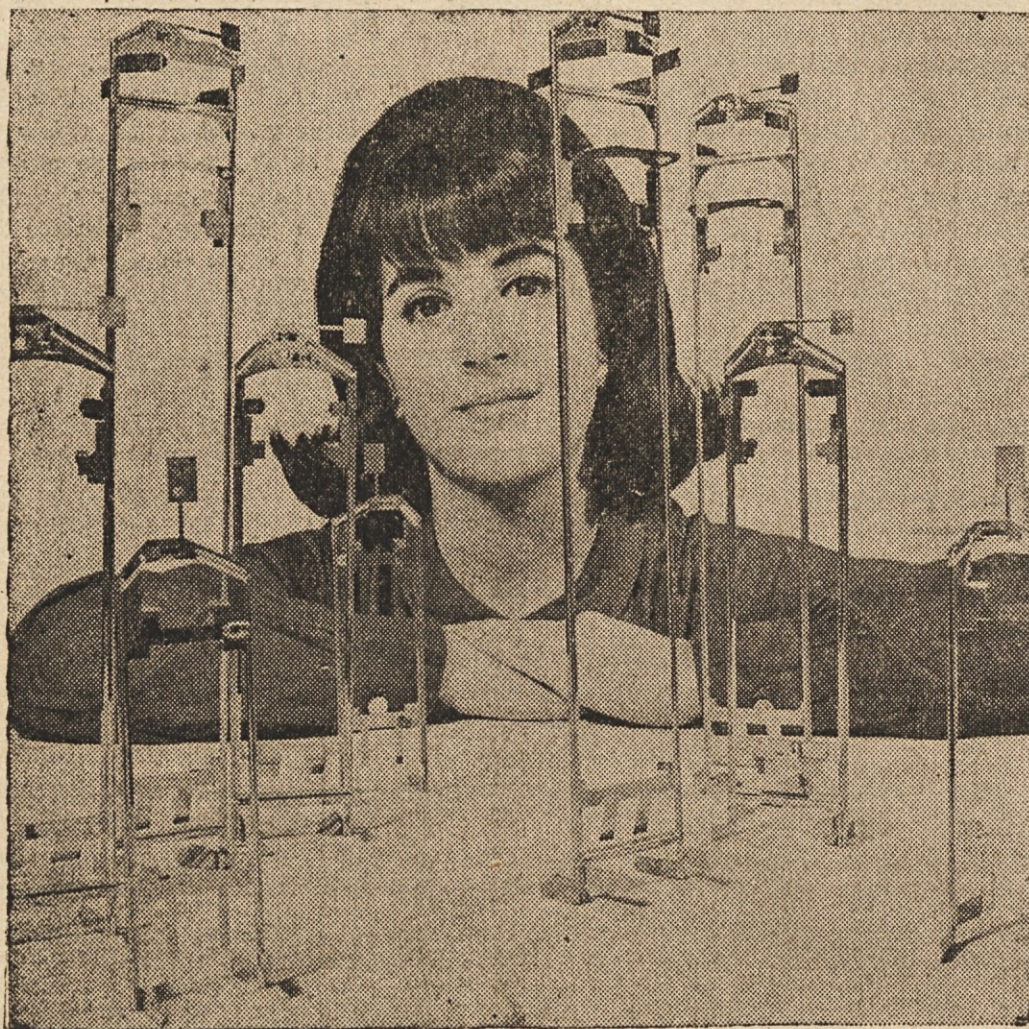
Will train for light assembly work. Automatic increases and profit sharing. Permanent position. Good transportation.

APPLY

SWITCHCRAFT, INC.

5555 N. Elston Avenue

(92)

LE KAJ JE TO — Stolpi za električno napeljavo? Ne, samo okvirji za vrsto žarnic na živosrebrne hlape. Dekle v ozadju je Rosemarie Castricone, ki je zaposlena pri izdelavi teh žarnic.